

Justitiedepartementet
Ju.remissvar@regeringskansliet.se
Ju.da@regeringskansliet.se

**Remissvar betänkandet Rättssäkerhetens pris, SOU 2025:111
(dnr Ju2025/02525)**

Brottsoffermyndighetens övergripande mål är att främja brottsoffers rättigheter samt att uppmärksamma deras behov och intressen. Det är främst utifrån den utgångspunkten som myndigheten har tagit del av och granskat förslagen i betänkandet.

Brottsoffermyndigheten har således fokuserat på de delar som mer direkt rör brottsoffer, det vill säga reglerna om målsägandebiträde, särskild företrädare för barn, förslaget om målsägandestöd vid hovrätt samt målsägandens roll i rättsprocessen.

Innan 2018-års reform kvarstod ett målsägandebiträdes förordnande i princip genom hela rättsprocessen. Genom reformen blev det försämringar för brottsoffer då utgångspunkten närmast blev den motsatta, det vill säga att ett brottsoffer inte hade rätt till ett målsägandebiträde i överrättsprocessen. Vid Domstolsverkets utvärdering av reformen, som redovisades 2022, lämnade Brottsoffermyndigheten synpunkter som i huvudsak gick ut på

att ett tidigt förordnande av ett målsägandebiträde är den enskilt största framgångsfaktorn, inte minst vid sexualbrott och brott i nära relation

att målsägandebiträdets uppdrag behöver fortsätta även i överrättsprocessen, men att det i vissa fall kan accepteras ske i mer begränsad omfattning

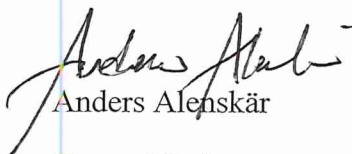
att brottsoffer måste vara jämställd med gärningspersonen under hela rättsprocessen

Brottsoffermyndigheten kan konstatera att vi fått gehör för flera av dessa synpunkter i det förslag som nu lämnas.

Det finns emellertid delar av förslaget som väcker oro. Förslaget om att målsäganden inte längre ska få biträda åtalet kan komma att medföra att han eller hon inte tillåts ställa befogade frågor i ansvarsdelen för att styrka sitt ersättningsanspråk. Det torde dessutom ha ett stort symbolvärde för ett brottsoffer att kunna biträda åtalet och därmed vara jämställd med den tilltalade under hela rättsprocessen. Vidare bör det råda en presumtion för att målsägandebiträdets förordnande ska kvarstå under hela rättsprocessen. I de fall presumtionen bryts ska ett målsägandestöd förordnas. Det torde saknas skäl för att begränsa antalet timmar ett målsägandestöd får lägga ned på uppdraget. Skäligheten av kostnadsräkningen bör kunna prövas på sedvanligt sätt. För det fall en presumtion inte införs bör det räcka med att det är ett *allvarligt* brott mot målsägandens liv, hälsa, frihet, frid eller personliga integritet för att förordnandet ska kvarstå. Utredningens krav på att det ska vara ett *särskilt allvarligt* brott är för högt ställt. I övrigt har Brottsoffermyndigheten inget att erinra mot förslagen.

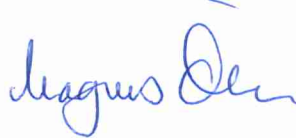
Brottsoffermyndigheten menar dock att lagstiftaren i samband med genomförandet bör ta tillfället i akt och avhjälpa de brister som finns i Lag (1999:997) och Förordning (1999:998) om särskild företrädare för barn. Det bör klart framgå av 3 § i lagen att uppdraget även omfattar att utreda förekomsten av försäkringar och, i förekommande fall, anmäla skadan till dessa. Något som är en förutsättning för att kunna erhålla brottsskadeersättning och som även fortsättningsvis kommer att vara det enligt utredningens förslag i *Ersättningsregler med brottsoffret i fokus (SOU 2025:23)*. Vidare bör det förtydligas att skrivningen i 4 § förordningen inte innebär att uppdraget upphör ett år efter det att domen eller det slutliga beslutet fick laga kraft. Är handläggningen hos Brottsoffermyndigheten inte avslutad måste uppdraget fortsätta tills så är fallet. Dessa oklarheter medför problem för såväl Brottsoffermyndigheten som för advokatkåren i det dagliga arbetet.

I behandlingen av denna remiss har deltagit som beslutande generaldirektören Anders Alenskär och som föredragande chefen för brottsskadeenheten Magnus Öhrn.

Anders Alenskär

Generaldirektör

Magnus Öhrn

Chef för brottsskadeenheten